

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

Ο άνεμος δεν έπαψε ποτέ να φυσά

Από τον Πρεσβύτερο Αρόλντο Μ. Καβαλκάντε
Των Εβδομήκοντα

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is

Μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να προοδεύσουν στο ταξίδι τους για να λάβουν τις ευλογίες του Θεού.

Το 2015, στην πολιτεία Περναμπούκο της Βραζιλίας, 62 μέλη της J. Reuben Clark Law Society συνεργάστηκαν με την κρατική Εισαγγελία για τη διερεύνηση νομικών δύσκολων υποθέσεων των τροφίμων σε τέσσερα διαφορετικά γηροκομεία. Επί πέντε ώρες ένα Σάββατο, αυτοί οι δικηγόροι έπαιρναν συνέντευξη από περισσότερους από 200 τροφίμους έναν προς έναν, που ο καθένας τους ήταν ξεχασμένος και αγνοημένος από την κοινωνία.

Κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεών τους, ανακάλυψαν διάφορα εγκλήματα που είχαν διαπραχθεί κατά των ηλικιωμένων τροφίμων, όπως εγκατάλειψη, κακομεταχείριση και υπεξαίρεση χρημάτων. Ένας βασικός πυλώνας αυτής της κοινωνίας δικαίου είναι η φροντίδα για τους πτωχούς και τους έχοντες ανάγκη. Μόλις δύο μήνες αργότερα, ο εισαγγελέας απήγγειλε επιτυχώς κατηγορίες εναντίον των υπευθύνων.

Η βοήθειά τους αποτελεί τέλειο παράδειγμα της διδασκαλίας του βασιλιά Βενιαμίν: «Όταν είστε στην υπηρεσία των συνανθρώπων σας είστε απλώς στην υπηρεσία του Θεού σας».

Μία τρόφιμος από την οποία πήρα προσωπικά συνέντευξη αφιλοκερδώς κατά τη διάρκεια του έργου ήταν μια καλόκαρδη 93χρονη γυναίκα ονόματι Λουσία. Ευγνώμων για την υπηρετήσή μας, αναφώνησε χαριτολογώντας: «Παντρέψου με!»

Έκπληκτος, απάντησα: «Κοίτα εκεί πέρα εκείνη την όμορφη νεαρή γυναίκα! Είναι η σύζυγός μου και η εισαγγελέας της πολιτείας».

Γρήγορα ανταπάντησε: «Και λοιπόν; Είναι

young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!”

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?”

νέα, όμορφη και μπορεί εύκολα να παντρευτεί ξανά. Το μόνο που έχω εγώ είσαι εσύ!»

Οι υπέροχοι τρόφιμοι δεν έλυσαν όλα τα προβλήματά τους εκείνη την ημέρα. Χωρίς αμφιβολία συνέχισαν να βιώνουν ταλαιπωρίες περιστασιακά, όπως οι Ιαρεδίτες στις βάρκες τους στο δύσκολο ταξίδι προς τη γη της επαγγελίας, «θαμμένοι στα βάθη της θάλασσας, εξαιτίας των κυμάτων σαν βουνά που έσκαγαν επάνω τους».

Όμως εκείνο το Σάββατο, οι τρόφιμοι του γηροκομείου ήξεραν ότι ασχέτως της επίγειας ανωνυμίας τους, τους γνώριζε προσωπικώς ένας στοργικός Επουράνιος Πατέρα, Ένας που ανταποκρίνεται ακόμη και στην πιο απλή προσευχή.

Ο Διδάσκαλος των διδασκάλων προκάλεσε «έναν μανιασμένο άνεμο» για να φυσήξει τους Ιαρεδίτες προς τις υπεσχημένες ευλογίες. Ομοίως, μπορούμε να αποφασίσουμε να υπηρετήσουμε ως μία ταπεινή ριπή ανέμου στα χέρια του Κυρίου. Ακριβώς όπως «ο άνεμος δεν έπαψε ποτέ να φυσά» τους Ιαρεδίτες προς τη γη της επαγγελίας, μπορούμε να βοηθήσουμε άλλους να προσοδεύσουν στο ταξίδι τους για να λάβουν τις ευλογίες του Θεού.

Πριν από αρκετά χρόνια, όταν η Κρις, η αγαπητή σύζυγός μου και εγώ δώσαμε συνέντευξη για την κλήση μου ως επισκόπου, ο πρόεδρος πασσάλου μας μού ζήτησε να σκεφθώ κατόπιν προσευχής ονόματα να προτείνω ως συμβούλους. Αφού άκουσε τα ονόματα που πρότεινα, είπε ότι θα έπρεπε να μάθω λίγα πράγματα για έναν από τους αδελφούς.

Πρώτον, αυτός ο αδελφός δεν μπορούσε να διαβάσει. Δεύτερον, δεν είχε αυτοκίνητο που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει για να επισκέπτεται μέλη. Τρίτον, πάντοτε –πάντα– χρησιμοποιούσε γυαλιά ηλίου στην Εκκλησία. Παρά τις ειλικρινείς ανησυχίες του προέδρου, ένιωθα έντονα ότι θα έπρεπε παρ’ όλα αυτά να τον προτείνω ως σύμβουλό μου και ο πρόεδρος πασσάλου με υποστήριξε.

Την Κυριακή που οι σύμβουλοί μου και εγώ υποστηρίχθηκαμε στη συγκέντρωση μεταλήψεως, η έκπληξη στα πρόσωπα των μελών ήταν εμφανής. Αυτός ο αγαπητός αδελφός κατευθύνθηκε αργά προς το βήμα, όπου τα φώτα επάνω από το κεφάλι αντανακλούσαν λαμπρά στα γυαλιά ηλίου του.

Καθώς καθόταν δίπλα μου, τον ρώτησα: «Αδελφέ, έχεις προβλήματα με την όρασή σου;»

«Όχι» είπε.

«Τότε γιατί χρησιμοποιείς γυαλιά ηλίου στην

I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things

εκκλησία;» ρώτησα. «Φίλε μου, τα μέλη πρέπει να βλέπουν τα μάτια σου και εσύ πρέπει επίσης να μπορείς να τα βλέπεις καλύτερα».

Εκείνη τη στιγμή, έβγαλε τα γυαλιά ηλίου του και δεν τα χρησιμοποίησε ποτέ ξανά στην εκκλησία.

Αυτός ο αγαπημένος αδελφός υπηρέτησε στο πλευρό μου μέχρι την απαλλαγή μου ως επισκόπου. Σήμερα, συνεχίζει να υπηρετεί πιστά στην Εκκλησία και αποτελεί παράδειγμα αφοσίωσης και δέσμευσης στον Κύριο Ιησού Χριστό. Και όμως, πριν από χρόνια, ήταν ένας άγνωστος κάτοχος γυαλιών ηλίου που καθόταν ουσιαστικά ξεχασμένος στα στασίδια της εκκλησίας. Συχνά αναρωτιέμαι: «Πόσοι πιστοί αδελφοί και αδελφές κάθονται ξεχασμένοι ανάμεσά μας σήμερα;»

Είτε είμαστε γνωστοί είτε ξεχασμένοι, οι δοκιμασίες αναπόφευκτα θα έρθουν στον καθένα μας. Καθώς στρεφόμαστε στον Σωτήρα, Εκείνος μπορεί να «καθαγιάσει τις ταλαιπωρίες [μας] προς όφελός [μας]» και να μας βοηθήσει να ανταποκριθούμε στις δοκιμασίες μας με τρόπο που διευκολύνει την πνευματική μας πρόοδο. Είτε πρόκειται για ενοίκους οίκου ευγηρίας, για ένα παρεξηγημένο μέλος της Εκκλησίας είτε οποιονδήποτε άλλον, μπορούμε να είμαστε «ο άνεμος που δεν έπαψε ποτέ να φυσά», φέρνοντας ελπίδα και καθοδηγώντας άλλους στο μονοπάτι της διαθήκης.

Ο αγαπημένος μας προφήτης, Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον, απηύθυνε μία συναρπαστική και εμπνευσμένη πρόσκληση στους νέους: «Επαναδιαβεβαιώνω σθεναρά ότι ο Κύριος έχει ζητήσει απόκάθεάξιο, ικανό νέο άνδρα να προετοιμασθεί και να υπηρετήσει μία ιεραποστολή. Για τους νέους άνδρες Αγίους των Τελευταίων Ημερών, η ιεραποστολική υπηρετηση είναι ευθύνη της ιεροσύνης... Για εσάς, νέες και ικανές αδελφές, η ιεραποστολή είναι επίσης μία δυνατή αλλά προαιρετική, ευκαιρία».

Κάθε μέρα, χιλιάδες νέοι άνδρες και γυναίκες ανταποκρίνονται στην προφητική κλήση του Κυρίου υπηρετώντας ως ιεραπόστολοι. Είστε ευφυείς και, όπως έχει πει ο Πρόεδρος Νέλσον, μπορείτε να «έχετε περισσότερη επίδραση στον κόσμο από οποιαδήποτε προηγούμενη γενιά!» Ασφαλώς, αυτό δεν σημαίνει ότι θα είστε η καλύτερη εκδοχή του εαυτού σας τη στιγμή που θα πατήσετε το πόδι σας στο ιεραποστολικό εκπαιδευτικό κέντρο.

Αντιθέτως, μπορεί να αισθανθείτε σαν τον Νεφί «οδηγούμενοι από το Πνεύμα χωρίς να

which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual self will occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our

γνωρίζ[ετε] εκ των προτέρων τι θα έπρεπε να κάν[ετε]. Παρ’ όλα αυτά προχ[ωρήσατε]».

Ίσως αισθάνεστε ανασφαλείς όπως ο Ιερεμίας και θέλετε να πείτε: «Δεν μπορώ να μιλήσω επειδή, είμαι παιδί».

Μπορεί ακόμη και να δείτε τις προσωπικές σας αδυναμίες και να θέλετε να φωνάξετε όπως ο Μωυσής: «Ω Κύριέ μου, δεν είμαι εύγλωττος... αλλά είμαι αργός στην ομιλία και αργός στη γλώσσα».

Αν κάποιος από εσάς, αγαπητοί και δυνατοί νέοι άνδρες και γυναίκες, έχει τέτοια σκέψη τώρα, θυμηθείτε ότι ο Κύριος έχει απαντήσει: «Μη λες: Είμαι παιδί· επειδή, θα πας σε όλους, στους οποίους θα σε αποστείλω· και θα πεις όλα όσα σε προστάξω». Και υπόσχεται: «Πήγαινε, λοιπόν, τώρα, κι εγώ θα είμαι μαζί με το στόμα σου, και θα σε διδάξω ό,τι πρόκειται να μιλήσεις».

Η μεταμόρφωσή σας από τον φυσικό στον πνευματικό σας εαυτό θα συμβεί «γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα» καθώς προσπαθείτε ένθερμα να υπηρετείτε τον Ιησού Χριστό στο ιεραποστολικό πεδίο μέσω καθημερινής μετάνοιας, πίστης, ακριβούς υπακοής και σκληρής δουλειάς για να «βρίσκετε συνεχώς, να διδάσκετε μετάνοια και να βαπτίζετε νεοφώτιστους».

Αν και φοράτε ένα ταμπελάκι, μερικές φορές μπορεί να αισθάνεστε ότι δεν σας αναγνωρίζουν ή σας ξεχνούν. Ωστόσο, πρέπει να ξέρετε ότι έχετε έναν τέλειο Επουράνιο Πατέρα, ο οποίος σας γνωρίζει προσωπικώς, και έναν Σωτήρα ο οποίος σας αγαπά. Θα έχετε ηγέτες ιεραποστολής οι οποίοι, παρά τις ατέλειές τους, θα σας υπηρετούν ως «ο άνεμος [που] δεν έπαψε ποτέ να φυσά» για να σας καθοδηγήσουν στο ταξίδι της προσωπικής μεταστροφής σας.

Στη «γη που ρέει γάλα και μέλι» στην οποία θα υπηρετήσετε στην ιεραποστολή σας, θα αναγεννηθείτε πνευματικώς και θα γίνετε διά βίου μαθητές του Ιησού Χριστού καθώς Τον πλησιάζετε. Μπορείτε να κατανοήσετε ότι δεν σας ξεχνούμε ποτέ.

Αν και ορισμένοι μπορεί να περιμένουν «πολύ καιρό» για ανακούφιση, διότι «δεν έχουν κανέναν» που να μπορεί ακόμη να βοηθήσει, ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας έχει διδάξει ότι κανείς δεν ξεχνιέται ποτέ από Εκείνον. Αντιθέτως, ήταν ένα τέλειο παράδειγμα αναζήτησης του Ενός σε κάθε στιγμή της θνητής διακονίας Του.

Καθένας από εμάς –και όσοι είναι γύρω

own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

μας– αντιμετωπίζουμε τις δικές μας καταιγίδες αντίθεσης και κύματα δοκιμασιών που μας κατακλύζουν καθημερινά. Όμως «ο άνεμος [δεν] θα πάψει ποτέ να φυσά προς τη γη της επαγγελίας... Και έτσι [θα] οδηγού[μαστε] εμπρός στον άνεμο».

Καθένας από εμάς μπορεί να είναι μέρος αυτού του ανέμου – του ίδιου ανέμου που ευλόγησε τους Ιαρεδίτες στο ταξίδι τους και του ίδιου ανέμου που, με τη βοήθειά μας, θα ευλογήσει τους αγνώστους και ξεχασμένους να φθάσουν στη δική τους γη της επαγγελίας.

Καταθέτω μαρτυρία ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Συνήγορός μας προς τον Πατέρα. Είναι ζων Θεός και ενεργεί ως δυνατός άνεμος που θα μας καθοδηγεί πάντοτε στο μονοπάτι της διαθήκης. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.